

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 411: Gột Sạch Cội Nguồn Vọng Niệm, Đó Chính Là Trí Huệ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 035)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Gột sạch cội nguồn vọng niệm, đó chính là trí huệ.】

Hai câu nói này, chúng ta đã hiểu được ý nghĩa của nó hay chưa? “Cội nguồn của vọng niệm” và “Vô hữu định pháp” (Không có pháp cố định) có mối quan hệ gì với nhau? Mối quan hệ này rất lớn, phàm phu chúng ta luôn cho rằng có một định pháp, nên suốt ngày từ sáng đến tối cứ khởi vọng tưởng để đi tìm cái định pháp này. Đã có bao nhiêu người đi tìm, hàng ngàn năm qua chưa có một ai tìm thấy, quý vị nói xem mối quan hệ này lớn đến mức nào! Đây chính là cội nguồn của vọng tưởng.

Quý vị xem thế gian này, có thể nói từ vô lượng kiếp đến nay, mọi người nhìn thấy các hiện tượng tự nhiên, sự vận hành của vũ trụ, đều rất có trật tự, rất có quy luật. Sự biến hóa của bốn mùa, hay trước đây là hai mươi bốn tiết khí, thật sự là rõ ràng minh bạch, một chút cũng không hề sai loạn, những quy luật như vậy đều được cho là “định pháp”. Ai đang an bài những điều này? Tìm qua tìm lại không tìm thấy, thế là liền đặt ra một vị Thượng Đế, do Thượng Đế an bài. Thượng Đế là do con người tự nghĩ ra, do nghĩ không thông mà thôi! Cứ luôn cho rằng có định pháp, đây chính là vọng tưởng; cho nên khoa học là vọng tưởng, triết học cũng là vọng tưởng.

Gần đây tôi ở Los Angeles, trong một ấn phẩm nhỏ của Tịnh Tông Học Hội có đăng một bài dịch tiếng Trung, trong đó có một đoạn lời của Einstein. Ông là nhà đại khoa học của phương Tây, đến khi về già ông đã thốt lên rằng khoa học không phải là chân thật, là vọng tưởng, triết học cũng là vọng tưởng. Điều này rất tuyệt vời. Hư vọng như thế nào? Ông ấy không nói ra được. Chỉ biết sự việc nó là như vậy, mà không biết nguyên do tại sao (Tri kỳ đương nhiên, vị tri kỳ sở dĩ nhiên). Vọng tưởng từ đâu mà đến? Ông ấy chưa giải thích được, điều này trong kinh Phật đã nói rất rõ ràng rồi.

Chúng ta biết rằng hết thảy các hiện tượng này, y báo và chánh báo trang nghiêm trong mười pháp giới đều là “vô hữu định pháp” (không có pháp cố định), thì chúng ta sẽ không còn khởi vọng tưởng nữa, không đi suy nghĩ về nó nữa; không biết thì mới đi suy nghĩ. Con người từ đâu đến? Vũ trụ hình thành như thế nào? Trái đất được hình thành vào niên đại nào? Hình thành ra sao? Đây chính là đang khởi vọng tưởng. Hiện tại có bao nhiêu nhà khoa học vẫn đang tiếp tục không ngừng khởi vọng tưởng, nghĩ thế nào cũng nghĩ không ra đáp án, những đáp án đó đều là tựa như đúng mà lại sai (tự thị nhi phi), không thể khiến cho người ta tâm phục khẩu phục.

Cho nên, biết được “vô hữu định pháp”, biết được đó là chuỗi tương tục của nghiệp nhân quả báo, trong một sát-na có chín trăm lần sanh diệt, thì chúng ta sẽ không còn vọng tưởng nữa, đem nó buông xuống. Đây là diệu pháp “chánh bản thanh nguyên” (trị tận gốc rễ, làm sạch ngọn nguồn). Không nghĩ ngợi nữa, đó chính là trí huệ. Không nghĩ, trí huệ liền hiện tiền; hễ nghĩ, phiền não liền hiện tiền. Chư vị ở đây hãy ghi nhớ câu nói này: Bất luận là vào lúc nào, bất luận là ở nơi đâu, chỉ cần khởi tâm suy nghĩ, phiền não sẽ hiện tiền; không suy nghĩ, trí huệ liền hiện tiền. Không nghĩ thì tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì “chiếu kiến”; hễ suy nghĩ thì cái “chiếu” ấy không còn. Tâm không thanh tịnh thì không có “chiếu”, liền rơi vào trong ý thức, mà ý thức thì không phải là trí huệ.